

Nelly, een 'stoer wijf'

Alexandra Markusse (1974),
uitvaartondernemer en Mindful
Analyst bij www.schrijfmoed.nu.

Op de eerste dag van de maand waarin de lente in aantocht is, nemen we afscheid van een sterke, stoere, onafhankelijke vrouw in mischien wel een van de mooiste dorpjes van Zeeland: Kloetinge. Wanneer we de overledene naar binnen brengen in het Geerteshuis en we de deuren openen, miauwt een buurtpoes haar tegemoet. 'Een knipoog uit de hemel, zou mijn moeder zeggen', appt haar Caryn uit Kopenhagen, die vanwege een zware bevalling van haar eerste kindje niet bij de uitvaart kan zijn.

Nelly was een vrouw waarbij haar leven in het teken stond van liefde voor dieren. Er staat een man buiten het Geerteshuis met een hond aan de riem, niet wetend of hij met de hond naar binnen mag komen. Omdat het niet meer dan gepast lijkt dat ook de hond het afscheid bijwoont, laten we hem natuurlijk met de hond aan de riem toe. We herinneren ons Nelly tijdens het afscheid met een bijdrage van Caryn, die haar herinneringen aan haar had opgeschreven en mailde. Zij herinnert zich Nelly als een stoer wijf. Bij haar herinneringen moet ik meteen denken aan het gedicht van Robert Ihorst: 'Twee wegen door hetzelfde woud en ik... koos het onbereisde pad. Wat een wereld van verschil!' Ze ging, niet zoals het in haar tijd betaamde, als huisvrouw door het leven, maar werd dierenartsassistente in Diergaarde Blijdorp, waar ze assisteerde bij het opereren van leeuwen en tijgers. Daarna begon ze een eigen dierenpension met twee van haar vriendinnen en bouwde ze zelf een huis in Ellesdijk.

Het incident lijkt symbool te staan voor de obstakels die ze heeft moeten overwinnen

Wanneer we het Geerteshuis verlaten, waarin we in een intieme, huiselijke sfeer in een klein gezelschap afscheid namen, laat het vredig mooiste dorpje van Zeeland zich ook even door de wat oudere mannelijke generatie van een respectloos lelijke kant zien als twee buurtbewoners zich kwaad foeterend boos maken over de rouwauto die akelig in de weg staat in hun straat. Hij staat ook nog tegen de rijrichting in. En ja, het klopt hoor dat we de verkeerde kant van de eenrichtingsweg uitgeleide willen doen, maar het paste zó bij haar. Uiteindelijk krijgen we toch met drie vrouw sterk de boze heren op de knieën en wordt er inmiddels motorkap aan motorkap toch plaatsgemaakt voor het dode lichaam. Het incident lijkt symbool te staan voor de obstakels die ze in haar leven heeft moeten overwinnen bij het kiezen van een onbereisd pad.

Nu is vaak toch de vraag waarom ons ego groter is dan de beschaving in dit soort gevallen, want Kloetinge is jammer genoeg heus niet het enige dorp. Waar is ons respect voor de dood? Wat mij betreft mag Jort Kelder in zijn programma 'Hoe heurt het eigenlijk?' hier best aandacht aan besteden. Maar dit terzijde.

Terwijl de klok luidt en we met de rouwstoet langs een wei met paarden komen, wordt Nelly door de kudde paarden nagekeken, terwijl die daarvoor nog volop gras aan het eten waren. Geschouderd brengen we haar naar haar graf en leggen we haar te rusten naast haar geliefde vriendin, die ze tien jaar vreselijk miste en wier graf ze met regelmaat verzorgde. Ze keek dan uit naar de dag waarop ze naast haar bijgezet zou worden onder de prachtige oude boom waaronder twee mensen zich verenigd en geborgen zouden weten. Dat ze daarbij begeleid werd door allhande dieren die je van tevoren niet kunt arrangeren, mag daarbij als een bijpassend ritueel gezien worden. Het was voor de naasten zeker troostend.

Alexandra Markusse

Uitvaartverzorging Alexandra Markusse

Albert Plesmanweg 15J, 4462 GC Goes • 0113-214291 • info@uitvaartinzeeland.nl • www.uitvaartinzeeland.nl

Bij Alexandra

Kreukelmarkt 16, 4461 HW Goes • 06-10730321

